

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ephemeris Ecclesiastica Concionatorvm Hoc Est Considerationes Methodicæ Sev Veritates Practicæ

Ex Vita Domini Jesu, Sanctorumque Gestis In Singulos anni dies mira
facilitate & solertia distributæ ... ; Cum indicibus necessariis

Pars Æstiva - A Dominica SS. Trinitatis, ad Dominicam decimamquintam
post Pentecosten

Haineuve, Julien

Coloniæ Agrippinæ, 1665

Religiosus infra vel supra regulam suam vivens, ficus est ficum non ferens.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44226

PRIMO DIE.
DE FINE VOCATIONIS RELIGIOSÆ
QUI EST FRUCTUS VOCATIONI
CONFORMIS.

*Arborem ficu habebat quidam plantatam in vinea
sua. Luc. 13.*

VERITAS PRACTICA.

Religiosus infra vel supra regulam suam vivens,
ficus est ficum non ferens.

RATIO EST, Quia ficus ficum non ferens, est re-
ligiosus non afferens fructum conformem sua
vocationi.

Sed quisquis infra vel supra regulam suam vivit,
non affert fructum conformem sua vocationi.

Ergo religiosus sic infra vel supra regulam suam
vivens, ficus est ficum non ferens. Quod certè
est diligenter expendendum.

I. PUNCTUM.

BENEDICTVS Deus & Pater Domi-
ni nostri IESV Christi per quem vocati
estis in societatem filij eius. Qui bene-
dixit vos in omni benedictione spirituali in
caelestibus in Christo, sicut elegit nos in ipso ante
mundi constitutionem, ut essemus sancti & im-
maculati in conspectu eius in charitate.

Hæc & similia quis Religiosus dicat de be-
neficio suæ vocationis: Benedicite omnes Religiosi
Domino Deo Deorum, laudate & confitemini ei,
quia in omnia secula misericordia eius. **MAGNA**
est super nos, inquit S. Bernardus, magna valde
misericordia Dei nostri, quos tam ineffabili spiri-
tus sui virtute, tam inestimabili dono gratia sua,
eripuit à vana nostra conversatione hujus sæculi,
in quo eramus aliquando sine Deo, aut certè quod
exacerbilius est contra Deum, non ignorantiam
habentes, sed contemptum. Et quæ plura fufius ha-
ber.

Brevius verò Psalmista Regius uno aut altero
versiculo: Convertere anima mea in requiem
suam, quia Dominus benefecit tibi. Quia eripuit
animam meam à morte, oculos meos à lachrymis,
pedes meos à laqueo. Nempe à tribus gravissimis
mundi malis, à morte peccati, à lachrymis miseria-
rum, & à lapsu occasionum peccandi. Tum

quod sequitur: Placebo Domino in regione vivo-
rum, tria opposita bona Religiosi complecti-
tur. Primum quidem quod hoc unum habeat a-
gendum, *Placere Deo*. Deinde verò quod sit in
societate eorum quibus in idipsum adjuvetur,
Ac denique futurus sit aliquando cum illis qui
semper vivant & placeant Deo.

Atque hæc quidem insignia sunt Religiosi
status beneficia, sed tamen hac conditione tibi
collata, ut collabores gratiæ vocationis & fru-
ctum feras illi conformem, tete continendo in-
tra ejus fines, perinde atque arbor fert fructum
juxta genus suum, ut expresse nobis proponit
Dominus in illa Parabola, unde est erura veritas
modò attentius expendenda; *Quod Religiosus in-
fra vel supra regulam vivens, ficus est ficum non
ferens.*

Ratio est facilis quoad utramque partem. Pri-
mò enim licet sanctus Hieronymus, & quidam
alii per ficum infructuosam & succidendam in-
telligant populum Judaicum, sive Synagogam,
aut ipsam civitatem Jerusalem evertendam; ta-
men communis est aliorum Interpretum sensus
designari etiam unumquemque eorum qui sin-
gulari quadam gratia vocatus sit ad certum
quoddam vitæ genus ubi Deo serviat, sibi &
proximo vacet impensus. Arbor enim plantata
in vinea, vineæ cultori commendata, & tam sæpe
ac sollicitè à Domino suo visitata, significat non
vulgarem aliquam Personam, sed selectam, dile-
ctam, & singulariter charam, qualis est Ecclesia-
sticus, Religiosus, aut si quis alius in sæculo ad
perfectiorem quendam vocatus statum. Habet
hoc etiam particulare ficus, ut bis in anno ferat
fructus, quo Symbolo præsertim hi denotantur,
qui ad ferendos spirituales fructus tam sibi quam
proximis aptum & fecundum vitæ genus co-
lunt.

Verùm quod præcipua consideratione dignū
est, sicut arbor ficus non pyræ, non pomæ, non ce-
rasæ, sed sic affert, sic unaquæque vocatio seu sta-
tus vocationis in quo quisque vivit Religiosus, cer-
tum

Ioan. 14.
I. Cor. 15.

ib.

zech. 1.

Is. 1.
2. Par. 26.

1. Reg. 13.

1. Cor. 15.

quendam & proprium continet perfectio- nis gra- dum quo penè ab aliis statibus distinguitur, sicut ficus a ceraso. Alia est perfectio seu alius est per- fectionis gradus Carthusiani, alius Franciscani, & alius Iesuitæ. *In domo Patris mei, in aedibus mul- ta sunt*, ait Dominus; & sicut stella differt à stella in claritate, sic varia sunt & diversa nò modò sta- tuum sed sanctorum merita. *Nam unusquisque pro- prium domum habet ex Deo. Alius quidem sibi; alius vero sicut saepe dictum est ex Apostolo. Quæ si de singulis personis quoquo modo dici possunt, multò tamen magis de statibus & religiosis in- stitutis intelligenda sunt, in quibus est certa vo- cationis gratia quæ est differentia quædam indi- viduans, quæ, ut dixi, ab aliis distinguitur, quàm omnes istius instituti professores singulariter participant, & cujus ductu ac spiritu moveri debent, sicut rota illæ in rotis, apud Ezechielum, in quibus erat spiritus vitæ.*

Atque hinc fit, ut, quod est in prima propo- sitione, Religiosus non ferens fructum conformè suæ vocatiõni, seu non vivens conformiter suo statui, sit velut ficus sine flicu. Quantumvis enim mira & sublimia ederet, si non sunt conformia suæ personæ suove statui, aut à suis superio- ribus non approbata, non sunt fructus, sed folia. *Quis quæsit hoc de manibus vestris? NON est tui officij Ozia, ut adoleas incensum Domino. Sed Sacerdotum qui consecrati sunt ad huiusmodi mi- nisterium: egredere de sanctuario, ne contempseris, quia non reputabitur tibi in gloriam hoc à Domino Deo, statimque orta est lepra in fronte ejus. Sic Saul offerens holocaustum quâtaeque le necessitate compulsus diceret, ut placaret faciem Domini hoc à Samuele audit: Stultus egisti, nec custodisti mandata Domini Dei tui, nequaquam regnum tuum usque in aeternum: quæsit enim Dominus sibi viri- um iuxta cor suum. Hoc est licet esse iuxta cor Dei quando quis conformiter suo statui vivit: quia sic se conformat divinæ voluntati quæ in talita- tu declaratur, *Vnusquisque in suo ordine.**

II. PUNCTUM.

SED quisquæ infra vel supra regulam suam vi- vit, non affert fructum conformem suo statui.

Id est, qui minus quàm debet, aut supra quàm licet, ex regula seu ex ordinatione & mente Su- periorum aggreditur, is non vivit conformiter suæ vocatiõni; quod quidem satis patet in eo, qui minus quam potest & quàm debet, facit: minus est habens, seu numero seu merito; seu quantita-

te seu qualitate fructus. De alio verò qui supra quam licet, ex regula seu mente superiorum quid- quid agit, non est minus certum, cum non mi- nus peccari possit per excessum quàm per defe- ctum. *Ne declines ad dexteram neque ad sinistram: averti pedem tuum à malo: via enim quæ à dex- tris sunt novit Dominus.* Id est, ipse scit quid sit nobis faciendum, & declarat unicuique per suas regulas aut superiores: quantumcunque dextram suam bonam intentione quisquis sibi videatur agere quod ex propria voluntate facit, non est propte- rea tutus & securus, novit Dominus, quid sit dex- trum aut sinistrum in nobis: & ne quis in hoc erret, sibi non debet soli fidere. *Prudentia tua po- ne modum. Noli esse justus multum, neque plus sa- piens quam necessi est, ne forte obstupescas.* Id est, ne forte tibi potius oblitus quàm prolis. *Si à re tua via paululum declina veris, ait sanctus Hieronymus, non interest utrum ad dexteram vada, an sini- stram: cum verum iter amiseris.*

Multus est S. Bernardus in hoc argumento qui supra relatus videri potest. Aptè verò S. Grego- rius Nazianzenus: *Virtutem excessus est defectus: peraque labefaciunt, non secus ac regulam additio aliqua vel substractio. Nemo igitur sapientior sit quam conveniat, nec lege exactior, nec luce splendi- dior, nec norma rector, nec præcepto Dei sublimior.* Quasi diceret, non minus peccat qui supra regu- lam quàm qui infra vivit, quia non minus peccat in regulam quæ perinde excessu offenditur ac defectu. Quod si zero fructus faciendi movetur is qui excessu peccat, non est sic vocandus, qui non est conformis statui, nec est conformis statui, qui status leges excedit & regulas.

O quam præclare dictum & factum; *Ordina- vit in mechanatam!*

III. PUNCTUM

RELIGIOSVS igitur infra vel supra regulam vivens, ficus est sicum non ferens, Quia non fert fructum convenientem suo statui, cui non potest convenire, quod disconvenit legi & regulæ à qua potissimum habet ut sit certus status & di- stinctus ab aliis. Quantumcunque se moveat aut se agitet & tribulet Religiosus, nihil agit si su- pra quam licet agit. *Nunquid de tribulibus ficus?* Nunquid ex præsumptione virtus? Nunquid præsumit qui supra quam licet, licere sibi ai- gat? Hoc est sæculi vitium seu sæcularium error, qui se regi non sinuat, ut semper infra aut supra quàm debeat audeant: à quo errore Apostolus

Rom. 10.

nos revocans, Nolite, inquit, conformari huic saeculo, sed reformamini in novitate sensus vestri, ut probetis quae sint voluntas Dei bona, & beneplacens, & perfecta. Dico enim vobis per gratiam qua data est mihi, omnibus qui sunt inter vos, non plus sapere quam oportet sapere, sed sapere ad sobrietatem, & unicuique sicut Deus divisit mensuram fidei. Sicut enim in uno corpore multa membra habemus omnia autem membra non eundem actum habent, ita multi unum corpus sumus in Christo.

Alia haec est similitudo valde apta confirmanda veritati & quam sancti Patres multis illustrat; sed modò ea sufficiat quae de arbore ficu nobis proponitur, cuius hoc est etiam proprium & praeter ceteris arboribus singulare, ut, cum verum suum fructum non profert, duplex aliquod genus apparentis producat fructus, nempe immaturum, exili, quos vocant inchoatos grossos, qui sunt flores potius quam fructus: aliud verò est, quod in altitudinem se extendit & quae ficus celsa seu fatua dicitur, id est, inanis & vacua. Quo duplici fructus apparentis genere, quam aperte deligetur illi qui vel infra vel supra regulam vivunt, quis non videt?

Denique nec omittendum, quod illi apparen-

tes fructus aut quaecunque sint ficus nisi sint bonae, valde malas esse, nec esse fructum suaviorem quando bonus est, nec insuaviorem quando est malus. Quod aprè illos etiam significat qui Religiosum amplectuntur institutum; sicut ex iis boni sunt qui se suis continent regulis & legibus, & valde boni sunt: ita qui supra vel infra regulas vivunt, mali sunt, & valde mali. Quod ostensum sibi à Domino Jeremias expresse refert: *Ostendit mihi Dominus, & ecce duo calathi pleni ficu, posuit ante templum Domini. Calathus unus ficus bona habebat nimis, ut solent ficus esse primi temporis: & calathus unus ficus habebat malas nimis, quae comedi non poterant, eo quod essent mala. Et dixit Dominus ad me: quid tu vides Jeremia? Et dixi, ficus, ficus bonas, bonas valde: & malas, malas valde, quae comedi non possunt eo quod sint mala.* Tum personis adaptat similitudinem.

Ex utris verò te putas esse? Agnosces ex vocatione qua vocatus es, agnosces ex ministerio quod in illa geris, agnosces ex regulis quas ad illud rectè gerendum habes. Hinc tota res pendet: *Hac meditare, in his est, iustitia in illu.* Vide in 3. parte, Dominica 7.

1er. 24.

1. Tim. 4.

SECUNDA DIE.

DE FRUCTU VOCATIONIS QUAM AB UNOQUOQUE RE- PETIT DOMINUS.

Et venit quarens fructum in illa, & non invenit. Luc. 13.

VERITAS PRACTICA.

I. PUNCTUM.

Quod te imparatum magis reddit ad reddendum fructum, hoc te paratiorem debet reddere.

RATIO EST, Quia quod te imparatum magis reddit, est incertitudo exigendi & reddendi fructus.

Sed ex illa incertitudine paratiorem esse debes.

Ergo quod te imparatum magis reddit ad reddendum fructum, hoc est quod te paratiorem debet reddere.

QUAM cara Domino esset illa ficus plantata in vinea, satis ipse indicat singulari cura quam praese fecit visitanda interdum arboris, & ex gendi ab ea fructus. Sic suos Christus Dominus, sic quos singulariter fecit suos, singulariter etiam curat, invilit, fovet, arguit, & quem ab eis expectat fructum tuo tempore repetit. Etenim Dominus dabit benignitatem, & terra nostra dabit fructum suum. Quanti erant in mundo admonendi, revocandi, convertendi, cum Dominus illos septem viros praecipua quadam sollicitudine admonet quibus in Apocalypsi particulatim & diversis dicit modis: *Scio opera tua, & laborem & patientiam, sed habeo adversum te quod arguam, esto vigilans. Si non vigila verò, veniam ad te tanquam fur, & nescies qua hora veniam ad te.*

Pj. 84.

Apo. 1. 2. 3.

Oye.